

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/6/EK

(2008. gada 20. februāris),

ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu, 55. un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Ar 1994. gada 7. februāra Rezolūciju par Kopienas pasta pakalpojumu attīstību ⁽⁴⁾ Padome ir noteikusi, ka viens no galvenajiem Kopienas pasta politikas mērķiem ir saskaņot pakāpenisku, vadāmu pasta tirgus atvēršanu konkurencei un vispārējā pakalpojuma sniegšanas stabilitu nodrošinājumu.

⁽¹⁾ OV C 168, 20.7.2007., 74. lpp.

⁽²⁾ OV C 197, 24.8.2007., 37. lpp. Atzinums sniegts pēc apspriešanās, kas nav obligāta.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 11. jūlija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2007. gada 8. novembra Kopējā nostāja (OV C 307 E, 18.12.2007., 22. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2008. gada 31. janvāra Nostāja.

⁽⁴⁾ OV C 48, 16.2.1994., 3. lpp.

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai ⁽⁵⁾ paredzēta sistēma pasta nozares reglamentēšanai Kopienas līmenī, tostarp pasākumi, ar ko nodrošina vispārējo pakalpojumu un nosaka maksimālos ierobežojumus tiem pasta pakalpojumiem, kuri pakāpeniski un progresīvi jāsamazina un kurus dalībvalstis drīkst rezervēt savam(-iem) vispārējā pakalpojuma sniedzējam(-iem), lai uzturētu vispārējo pakalpojumu, un termiņu lēmumu pieņemšanai par turpmāku tirgus atvēršanu konkurencei pasta pakalpojumu iekšēja tirgus izveides nolūkā.

(3) Līguma 16. pantā ir uzsvērtā vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumu vieta Eiropas Savienības kopīgo vērtību sistēmā un to loma sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšanā. Turpat ir noteikts, ka jāgādā, lai šādi pakalpojumi balstītos uz tādiem principiem un nosacījumiem, kas ļauj īstenot to uzdevumus.

(4) Vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumu pozitīvā loma uzsvērtā Eurobarometra 2005. gada oktobra īpašajā aptaujā Nr. 219, kura apliecināja, ka pasta pakalpojumi ir vieni no patērētāju visaugstāk vērtētajiem VTNP visā Eiropas Savienībā, ko apliecina 77 % respondentu apstiprinošas atbildes.

(5) Tā kā pasta pakalpojumi ir svarīgs komunikācijas un informācijas apmaiņas instruments, tiem ir būtiski svarīga nozīme, īstenojot Savienības sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas mērķus. Pasta iestāžu tīkliem ir būtiska teritoriālā un sociālā dimensija, kas nodrošina vispārēju piekļuvi svarīgiem vietējiem pakalpojumiem.

⁽⁵⁾ OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

- (6) Pasākumiem pasta pakalpojumu jomā vajadzētu būt tādiem, lai to mērķi atbilstu Līguma 2. pantā noteiktajiem Kopienas uzdevumiem, proti, visā Kopienā veicināt harmonisku, līdzsvarotu un stabilu saimnieciskās darbības attīstību, augstu nodarbinātības un sociālās aizsardzības līmeni, noturīgu izaugsmi bez pārmērīgas inflācijas, augstu konkurētspējas un ekonomiskas konverģences pakāpi, dzīves līmeņa un dzīves kvalitātes celšanos, kā arī ekonomisko un sociālo kohēziju un solidaritāti starp dalībvalstīm.
- (7) Eiropas pasta tirgos pēdējā laikā ir notikusi ievērojama pārmaiņa, kuru ir veicinājuši tehnoloģiskie sasniegumi un lielāka konkurence, kas izveidojās ierobežojumu atcelšanas rezultātā. Globalizācijas dēļ ir svarīgi atbalstīt aktīvu rīcību un attīstību, lai Savienības pilsoņiem neliegtu šīs pārmaiņas sniegtās priekšrocības.
- (8) Eiropadomes 2005. gada 22. un 23. maija sanāksmes secinājumos saistībā ar Lisabonas Stratēģijas starpposma izvērtēšanu ir atkārtoti uzsvēta iekšējā tirgus izveides pabeigšanas nozīme, lai sekmētu izaugsmi un radītu jaunas un labākas darbavietas, kā arī svarīgā loma, kāda efektīviem vispārējās ekonomiskas nozīmes pakalpojumiem ir konkurētspējīgā un dinamiskā ekonomikā. Šie secinājumi attiecas arī uz pasta pakalpojumiem, kas ir svarīgs saziņas, tirdzniecības, kā arī sociālās un teritoriālās kohēzijas līdzeklis.
- (9) Eiropas Parlamenta 2006. gada 2. februāra Rezolūcijā par Pasta direktīvas piemērošanu ⁽¹⁾ ir uzsvēta efektīvu pasta pakalpojumu sociālā un ekonomiskā nozīme un svarīgā loma Lisabonas stratēģijas kontekstā, norādot, ka līdzšinējo reformu pasākumu rezultātā ir panākta pasta nozares ievērojama pozitīva attīstība, turklāt ir augusi kvalitāte un efektivitāte un pakalpojumi ir kļuvuši vairāk vērsti uz klientu vajadzībām. Ņemot vērā dažkārt nepārprotami atšķirīgās pārmaiņas dalībvalstīs attiecībā uz vispārējā pakalpojuma izpildes saistībām, Eiropas Parlaments rezolūcijā aicināja Komisiju, gatavojoties perspektīvas pētījumam, īpašu uzmanību pievērst vispārējā pakalpojuma sniegšanas kvalitātei un šā pakalpojuma turpmākai finansēšanai un, ņemot vērā minēto pētījumu, ierosināt vispārējā pakalpojuma definīciju, darbības jomu un atbilstīgu finansējumu.
- (10) Saskaņā ar Direktīvu 97/67/EK ir veikts perspektīvas pētījums, kurā saistībā ar katru dalībvalsti ir novērtēts, kāda ietekme uz vispārējo pakalpojumu ir Kopienas pasta pakalpojumu tirgus pilnīgai izveidei 2009. gadā. Turklāt Komisija ir veikusi vispusīgu Kopienas pasta nozares novērtējumu, tostarp pasūtot pētījumus par nozares ekonomisko, sociālo un tehnisko attīstību, un rīkojusi plašas apspriedes ar ieinteresētajām pusēm.
- (11) Perspektīvas pētījumā ir norādīts, ka visā Kopienā līdz 2009. gadam ir iespējams sasniegt Direktīvā 97/67/EK izvirzīto pamatmērķi panākt vispārējā pakalpojuma sniegšanas stabilu nodrošinājumu, ievērojot dalībvalstu noteiktos kvalitātes standartus, un atteikties no rezervētajiem pakalpojumiem.
- (12) Pasta tirgus progresīva un pakāpeniska atvēršana konkurencei ir devusi vispārējā pakalpojuma sniedzējiem pietiekamu laiku, ļaujot veikt modernizācijas un pārstrukturizācijas pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu ilgtermiņa dzīvotspēju jaunajos tirgus apstākļos, un ļāvuši dalībvalstīm pielāgot valsts reglamentējošos noteikumus atvērtākai videi. Turklāt dalībvalstis var izmantot iespējas, ko sniedz transponēšanas periods, un ievērojamo laiku, ko prasa reālas konkurences ieviešana, lai pēc vajadzības turpinātu vispārējā pakalpojuma sniedzēju turpmāku modernizāciju un pārstrukturizāciju.
- (13) Perspektīvas pētījums liecina, ka rezervētajiem pakalpojumiem turpmāk vairs nevajadzētu būt primārajam risinājumam, lai finansētu vispārējo pakalpojumu. Šajā novērtējumā ir ņemta vērā Kopienas un tās dalībvalstu ieinteresētība iekšējā tirgus pilnīgā izveidē un tā iespējās sekmēt izaugsmi un nodarbinātību un nodrošināt efektīvu vispārējās ekonomiskas nozīmes pakalpojumu pieejamību visiem lietotājiem. Tādēļ ir lietderīgi apstiprināt pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgas izveides galīgo termiņu.
- (14) Pasta nozarē darbojas virkne pārmaiņu virzītājspēku, jo īpaši pieprasījums un mainīgās klientu vajadzības, organizatoriskas pārmaiņas, automatizācija un jaunu tehnoloģiju ieviešana, aizstāšana ar elektroniskiem komunikāciju līdzekļiem un tirgus atvēršana. Lai izturētu konkurenci un varētu apmierināt patērētāju jaunās vajadzības, kā arī nodrošinātu jaunus finansēšanas avotus, pasta pakalpojumu sniedzēji var dažādot savas darbības, sniedzot komerciālus elektroniskus pakalpojumus vai citus informācijas sabiedrības pakalpojumus.

⁽¹⁾ OV C 288 E, 25.11.2006., 77. lpp.

- (15) Pasta pakalpojumu sniedzēji, tostarp norādītie vispārējā pakalpojuma sniedzēji, tiek mudināti palielināt to darbības efektivitāti saistībā ar jauniem konkurētspējīgiem risinājumiem (piemēram, digitalizāciju un elektronisko saziņu), kuri atšķiras no tradicionālajiem pasta pakalpojumiem, un tas pats par sevi dos ievērojamu ieguldījumu konkurētspējas palielināšanā.
- (16) Pilnīga tirgus atvēršana palīdzēs paplašināt pasta tirgus kopējo apjomu. Tā turpinās sekmēt stabilu un kvalitatīvu darba vietu saglabāšanu vispārējā pakalpojuma sniedzēju uzņēmumos un atvieglinās jaunu darba vietu izveidi citu operatoru un jaunienācēju uzņēmumos, kā arī saistītās saimnieciskās darbības nozarēs. Šī direktīva neskar dalībvalstu kompetenci reglamentēt nodarbinātības nosacījumus pasta pakalpojumu nozarē, taču tam nevajadzētu izraisīt negodīgu konkurenci. Sagatavojot pasta tirgus atvēršanu, būtu pienācīgi jāņem vērā sociālie apsvērumi.
- (17) Autopārvadājumus pašus par sevi nevar uzskatīt par pasta pakalpojumiem. Tiešo pastu, kas sastāv tikai no reklāmas, tirdzniecības vai publicitātes materiāla un satur identisku ziņojumu, izņemot adresāta vārdu, adresi un identifikācijas numuru, var uzskatīt par korespondenci.
- (18) Lielākai konkurencei turklāt būtu jāsekmē pasta nozares un alternatīvu sakaru veidu integrācija un jāļauj pilnveidot arvien prasīgākajiem lietotājiem sniegto pakalpojumu kvalitāti.
- (19) Pasta iestāžu tīkliem lauku rajonos, tostarp kalnu un salu reģionos, ir svarīga nozīme, lai iesaistītu uzņēmējus valsts un pasaules ekonomikā un saglabātu kohēziju sociālajā un nodarbinātības jomā. Turklāt lauku pasta nodaļas kalnu vai salu reģionos var nodrošināt būtisku infrastruktūras tīklu, kas rada piekļūvi jauniem telekomunikāciju tehnoloģijas veidiem.
- (20) Līdzās pastāvošo komunikāciju tirgu attīstība ir atšķirīgi iespaidojusi dažādus Kopienas reģionus un iedzīvotāju grupas, un pasta pakalpojumu izmantošanu. Teritoriālā un sociālā kohēzija būtu jāuztur, un – ņemot vērā, ka, izmantojot Direktīvā 97/67/EK paredzēto elastīgumu, dalībvalstis var pielāgot atsevišķus konkrētu pakalpojumu elementus atbilstīgi vietējam pieprasījumam – ir lietderīgi pilnīgi saglabāt Direktīvā 97/67/EK paredzētos vispārējos pakalpojumus un ar tiem saistītās kvalitātes prasības. Tomēr ir būtiski paskaidrot, ka saskaņā ar pašreizējo praksi dalībvalstīm jānodrošina sūtījumu savākšana un piegāde tikai tajās nedēļas dienās, kas attiecīgās valsts tiesību aktos nav noteiktas kā brīvdienas. Lai nodrošinātu, ka tirgus atvēršana turpina nākt par labu visiem lietotājiem, un jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, dalībvalstīm būtu jāuzrauga un jāpārrauga tirgus attīstība. Dalībvalstīm būtu pienācīgi jāīsteno Direktīvā 97/67/EK paredzētie regulatīvie pasākumi, lai nodrošinātu, ka pasta pakalpojumu pieejamība turpina atbilst lietotāju vajadzībām un īpaši – lai nesamazinās to piekļuves punktu blīvums, kuros sniedz pasta pakalpojumus lauku un attālākajos reģionos.
- (21) Paredzētais vispārējais pakalpojums principā garantē vienu savākšanas un vienu piegādes reizi ikvienas fiziskas vai juridiskas personas mājās vai telpās katru darba dienu, pat nomaļos vai reti apdzīvotos rajonos.
- (22) Kvalitātes ziņā augstvērtīgu pasta pakalpojumu nodrošināšana ievērojami sekmē sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķa sasniegšanu. It īpaši attālākajiem un mazapdzīvotajiem reģioniem elektroniskā tirdzniecība nodrošina jaunas iespējas iesaistīties saimnieciskajā darbībā, taču tās būtisks priekšnosacījums ir labi pasta pakalpojumi.
- (23) Direktīva 97/67/EK paredz, ka vispārējā pakalpojuma privilēģēta nodrošinājuma garantēšanas nolūkā dalībvalstis *ex-ante* norāda vispārējā pakalpojuma sniedzējus. Dalībvalstis var lūgt sniegt vispārējo pakalpojumu visā savas valsts teritorijā. Lielāka konkurence un izvēles iespējas nozīmē, ka dalībvalstīm būtu jānodod arī lielāks elastīgums lemt par efektīvākajiem un piemērotākajiem vispārējā pakalpojuma pieejamības garantēšanas mehānismiem, ievērojot objektivitātes, pārredzamības, nediskriminācijas un proporcionalitātes principu, lai ar vismazākajiem tirgus darbības traucējumiem iekšējā tirgū nodrošinātu brīvu pasta pakalpojumu sniegšanu. Dalībvalstis var atsevišķi vai savstarpēji kombinējot piemērot kādu no šādiem mehānismiem: atstāt vispārējā pakalpojuma nodrošināšanu tirgus spēku ziņā, norādīt vienu vai vairākus uzņēmumus, kas sniedz dažādus vispārējā pakalpojuma elementus vai apkalpo dažādus reģionus, un izmantot pakalpojumu valsts iepirkumu.

Gadījumā, ja dalībvalstis norāda vienu vai vairākus uzņēmumus, kas sniedz vispārējo pakalpojumu vai dažādus vispārējā pakalpojuma elementus, jānodrošina, ka kvalitātes prasības attiecībā uz vispārējo pakalpojumu tiek vispārējā pakalpojuma sniedzējiem piemērotas pārskatāmi un samērīgi. Ja dalībvalsts norāda vairāk nekā vienu uzņēmumu, ir jānodrošina, ka vispārējā pakalpojuma saistībās nav pārklāšanās.

(24) Ir svarīgi, lai lietotāji būtu informēti par visiem vispārējiem pakalpojumiem un lai pasta pakalpojumu sniedzēji būtu informēti par vispārējā pakalpojuma sniedzēja(-u) tiesībām un pienākumiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina patērētāju pastāvīga un pilnīga informēšana par konkrētu pakalpojumu elementiem un pieejamību. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai visa šāda informācija ir pieejama. Tomēr, ievērojot dalībvalstīm doto lielāko elastīgumu, ir lietderīgi nodrošināt vispārējā pakalpojuma sniegšanu citādi, nevis norādot vispārējā pakalpojuma sniedzēju(-s), lai dalībvalstīm dotu elastīgumu lemt par to, kā sabiedrībai darīt zināmu šo informāciju.

(25) Ņemot vērā veikto pētījumus un nolūkā pilnīgi atbrīvot pasta pakalpojumu iekšējā tirgus potenciālu, ir lietderīgi beigt izmantot rezervētos pakalpojumus un īpašās tiesības kā līdzekļus, lai nodrošinātu vispārējā pakalpojuma finansēšanu.

(26) Dažām dalībvalstīm joprojām var būt vajadzība rast ārēju finansējumu, lai segtu vispārējā pakalpojuma atlikušās tīrās izmaksas. Tādēļ ir lietderīgi skaidri precizēt, kādas alternatīvas ir pieejamas, lai nodrošinātu vispārējā pakalpojuma finansēšanu, ciktāl tas ir vajadzīgs un pienācīgi pamatots, vienlaikus ļaujot dalībvalstīm izvēlēties piemērotāko finansēšanas mehānismu. Šīs alternatīvas ietver publiskā iepirkuma procedūru izmantošanu, tostarp, kā tas noteikts direktīvās par publisko iepirkumu, cenu aptauju vai sarunu procedūras ar vai bez līguma paziņojuma publicēšanas, kā arī valsts kompensācijas un pārredzamu izmaksu sadalījumu pakalpojumu sniedzēju un/vai lietotāju starpā ar iemaksām kompensāciju fondos visos gadījumos, kad vispārējā pakalpojuma sniedzēju saistību izpilde rada vispārējā pakalpojuma tīrās izmaksas un norādītajiem uzņēmumiem uzliek negodīgu finansiālo

apgrūtinājumu. Dalībvalstis var izmantot citus finansēšanas līdzekļus, ko atļauj Kopienas tiesību akti, piemēram, vajadzības gadījumā pieņemt lēmumu, ka peļņa, ko dod citas vispārējā pakalpojuma sniedzēja(-u) darbības, kuras nepieder pie vispārējā pakalpojuma, pilnībā vai daļēji jānovirza, lai finansētu vispārējā pakalpojuma tīrās izmaksas, ja tas atbilst Līgumam. Neskarot dalībvalstu pienākumu ievērot Līguma noteikumus par valsts atbalstu, tostarp īpašās paziņošanas prasības šajā sakarā, dalībvalstis var paziņot Komisijai par finansēšanas mehānismiem, ko izmanto jebkādu vispārējā pakalpojuma izmaksu finansēšanai, un tas būtu jāatspoguļo regulārajos ziņojumos, kas Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvas 97/67/EK piemērošanu.

(27) Pasta pakalpojumu sniedzējiem var lūgt dot ieguldījumu vispārējā pakalpojuma finansēšanā gadījumos, ja ir paredzēts kompensāciju fonds. Lai noteiktu, kuriem uzņēmumiem būtu jāveic iemaksas kompensāciju fondā, dalībvalstīm būtu jāapsver, vai attiecīgo uzņēmumu sniegtos pakalpojumus, ņemot vērā to raksturojumu, tostarp pievienotās vērtības elementus, kā arī paredzēto izmantošanu un cenu veidošanu, no lietotāju viedokļa var uzskatīt par tādiem, kuri pieder pie vispārējā pakalpojuma, tā kā tie pietiekamā mērā ir savstarpēji aizstājami ar vispārējo pakalpojumu. Šiem pakalpojumiem nav obligāti jāaptver visi vispārējo pakalpojumu elementi, piemēram, ikdienas piegāde vai pilnīgs valsts pārklājums; eksprespakalpojumi un kurjerpakalpojumi nav uzskatāmi par tādiem pakalpojumiem, ar kuriem var aizstāt vispārējo pakalpojumu, un nav uzskatāmi par tādiem pakalpojumiem, kas sniedz vispārējā pakalpojuma darbības jomā esošus pakalpojumus.

(28) Lai, nosakot šo uzņēmumu veicamo ieguldījumu dalībvalstī sniegtā vispārējā pakalpojuma izmaksu segšanā, ievērotu proporcionālītes principu, dalībvalstīm būtu jāizmanto tādi pārskatāmi un nediskriminējoši kritēriji kā šo uzņēmumu ieguldījums darbībās, kas šajā dalībvalstī pieder pie vispārējā pakalpojuma. Dalībvalstis var prasīt, lai pakalpojumu sniedzēji, kuriem ir jāveic iemaksas kompensāciju fondā, ievieš attiecīgu uzskaites nošķiršanu, lai nodrošinātu fonda darbību.

- (29) Visiem finansēšanas mehānismiem būtu jāturpina piemērot pašlaik Direktīvā 97/67/EK noteiktos pārskatāmības, nediskriminācijas un proporcionalitātes principus, un visi lēmumi šajā jomā būtu jāpieņem, pamatojoties uz pārredzamību, objektīvu un pārbaudāmiem kritērijiem. Jo īpaši valsts regulatīvās iestādes pārraudzībā vispārējā pakalpojuma tīrās izmaksas būtu jāaprēķina kā starpība starp norādītā vispārējā pakalpojuma sniedzēja tīrajām izmaksām, darbojoties ar vispārējā pakalpojuma saistībām un darbojoties bez vispārējā pakalpojuma saistībām. Aprēķinā būtu jāņem vērā visi pārējie atbilstīgie elementi, tostarp tirgus ieguvums, kas rodas pasta pakalpojumu sniedzējam, kurš ir norādīts vispārējā pakalpojuma sniegšanai, tiesības uz saprātīgu peļņu un rentabilitātes stimuli.
- (30) Ja dalībvalstis nolemj savā valsts teritorijā piedāvāt sabiedrībai papildpakalpojumus, izņemot tos, kas ir saistīti ar vispārējā pakalpojuma sniegšanas pienākumu, kā noteikts šajā direktīvā, piemēram, pensiju un pasta sūtījumu izplatīšana lauku apvidos, šiem pakalpojumiem nepiemēro kompensācijas mehānismus, kam nepieciešami ieguldījumi no īpašiem uzņēmumiem. Attiecīgos gadījumos dalībvalstis var piešķirt finansējumu papildpakalpojumiem, ievērojot Līguma noteikumus par valsts atbalstu. Izņemot attiecībā uz vispārējā pakalpojuma sniedzēju (-iem), atļauju priekšnosacījums nedrīkst būt pienākums sniegt šādus papildpakalpojumus.
- (31) Ir lietderīgi attiecībā uz dalībvalstīm, kuras pievienojās Savienībai pēc tam, kad stājās spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/39/EK (2002. gada 10. jūnijs), ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei⁽¹⁾, un kurām var būt īpašas grūtības attiecībā uz to pasta tirgu netraucētu pielāgošanos, jo tās pasta reformu procesam pievienojās vēlākā posmā, un dažām dalībvalstīm ar nelielu iedzīvotāju skaitu un ierobežotiem ģeogrāfiskajiem izmēriem, ar tādām īpatnībām, kas īpaši ietekmē pasta pakalpojumu sniegšanu, kā arī ar īpaši sarežģītu topogrāfiju, ar daudz salām, paredzēt iespēju uz ierobežotu laikposmu atlikt šīs direktīvas īstenošanu, lai arī turpmāk uzticētu pakalpojumus saviem vispārējā pakalpojuma sniedzējiem, par to paziņojot Komisijai. Ņemot vērā šādas iespējas izņēmuma raksturu, ir arī lietderīgi šajā ierobežotajā laikposmā un attiecībā uz ierobežotu skaitu pakalpojumu ļaut tām dalībvalstīm, kas pilnībā atvērušas savus tirgus, atteikt atļauju monopoliem, kas darbojas citās dalībvalstīs, darboties savā teritorijā.
- (32) Komisijai vajadzētu nodrošināt dalībvalstīm palīdzību šās direktīvas īstenošanas dažādos aspektos, tostarp aprēķinot jebkuras neto izmaksas. Turklāt valsts regulatīvo iestāžu sadarbībai, turpinot izstrādāt kritērijus un pamatnostādnes šajā jomā, būtu jāsekmē šīs direktīvas saskaņota piemērošana.
- (33) Ir jāatļauj dalībvalstīm piešķirt vispārējās atļaujas un individuālas licences pamatoti un proporcionāli paredzētajam mērķim. Tomēr, kā uzsvērts trešajā ziņojumā par Direktīvas 97/67/EK piemērošanu, šķiet, ka nolūkā mazināt nepamatotus pakalpojumu nodrošinājuma traucēkļus iekšējā tirgū ir vajadzīga piemērojamo nosacījumu turpmāka saskaņošana. Šajā kontekstā dalībvalstis var, piemēram, ļaut uzņēmumiem izvēlēties vai nu uzņemties pienākumu sniegt kādu pakalpojumu, vai arī veikt finansiālu ieguldījumu, lai segtu izmaksas par šo pakalpojumu, ko sniedz cits uzņēmums, bet vairs nav vienlaikus pieļaujama prasība piedalīties izmaksu sadales mehānismos un vispārējā pakalpojuma vai kvalitātes saistības, kas paredzētas, lai kalpotu vienam un tam pašam mērķim. Tāpat ir lietderīgi paskaidrot, ka daži vispārējo atļauju un licenču piešķiršanas noteikumi nav attiecināmi uz norādītiem vispārējā pakalpojuma sniedzējiem.
- (34) Apstākļos, kad vispārējā pakalpojuma jomā pakalpojumus sniedz vairāki pasta uzņēmumi, ir lietderīgi prasīt, lai visas dalībvalstis novērtētu, vai nolūkā sekmēt reālu konkurenci un/vai aizsargāt lietotājus un patērētājus, nodrošinot pasta pakalpojumu kopējo kvalitāti, atsevišķi pasta infrastruktūras elementi vai atsevišķi pakalpojumi, ko parasti nodrošina vispārējā pakalpojuma sniedzēji, būtu jādara pieejami citiem operatoriem, kas sniedz līdzīgus pakalpojumus. Ja ir vairāki vispārējā pakalpojuma sniedzēji ar reģionāliem pasta iestāžu tīkliem, dalībvalstīm būtu arī jānovērtē un, ja nepieciešams, jānodrošina to iespēja savstarpēji sadarboties, lai novērstu šķēršļus ātram pasta sūtījumu transportam. Ņemot vērā, ka šo elementu un pakalpojumu tiesiskais statuss un tirgus situācija dalībvalstīs atšķiras, ir lietderīgi prasīt, lai dalībvalstis vienīgi pieņem informētus lēmumus par vajadzību pēc regulatīviem instrumentiem un par to apjomu un izvēli, tostarp atbilstīgos gadījumos par izmaksu sadalīšanu. Šis noteikums nedrīkstētu skart dalībvalstu tiesības pieņemt pasākumus, lai nodrošinātu piekļuvi valsts pasta iestāžu tīklam, ievērojot pārredzamības un nediskriminācijas principu.

(¹) OV L 176, 5.7.2002., 21. lpp.

- (35) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pasta pakalpojumu sniedzēji, apstrādājot personas datus saskaņā ar Direktīvu 97/67/EK, piemēro Kopienas un attiecīgās valsts noteikumus par personas datu aizsardzību, jo īpaši tos, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾.
- (36) Šīs direktīvas noteikumi nedrīkstētu ierobežot attiecīgo valstu noteikumus par atsavināšanas nosacījumiem, lai organizētu vispārējā pakalpojuma sniegšanu.
- (37) Ņemot vērā pasta pakalpojumu nozīmīgumu pilnīgi vai daļēji neredzīgām personām, ir lietderīgi apstiprināt, ka tirgus atvēršanai nevajadzētu liegt to, ka vispārējā pakalpojuma sniedzējs(-i) turpina sniegt pilnīgi vai daļēji neredzīgām personām noteiktus bezmaksas pakalpojumus, ko dalībvalstis ievieš saskaņā ar spēkā esošajām starptautiskajām saistībām.
- (38) Brīvas konkurences apstākļos gan vispārējā pakalpojuma finansiālā līdzsvara labā, gan nolūkā ierobežot tirgus darbības traucējumus ir svarīgi nepieļaut atkāpes no principa, ka cenas atspoguļo parastus tirgus nosacījumus un izmaksas – vienīgā atkāpe ir pieļaujama sabiedrības interešu aizsardzības vārdā. Šis mērķis būtu jāasniedz, turpinot dalībvalstīm atļaut attiecināt vienotus tarifus uz pasta sūtījumiem, kam piemēro vienas vienības tarifus, t. i., uz pakalpojumiem, ko visbiežāk izmanto patērētāji un mazie un vidējie uzņēmumi. Lai aizsargātu sabiedrības vispārējās intereses, piemēram, piekļuvi kultūrai, dalību demokrātiskā sabiedrībā (preses brīvība) vai reģionālo un sociālo kohēziju, dalībvalstis var arī saglabāt vienotus tarifus dažiem citiem pasta sūtījumiem, piemēram, laikrakstiem un grāmatām.
- (39) Sniedzot pakalpojumus, kas paredzēti visiem lietotājiem, tostarp juridiskām personām, vairumnosūtītājiem vai dažādu klientu pasta sūtījumu apkopotājiem, vispārējā pakalpojuma sniedzējiem var piešķirt lielāku elastīgumu tarifu jomā, ievērojot cenu pamatotības principu. Tarifos būtu jāņem vērā apietās izmaksas salīdzinājumā ar visām standarta pakalpojuma funkcijām, ko piedāvā individuālo pasta sūtījumu savākšanā, šķirošanā, pārvadāšanā un piegādē.
- (40) Ņemot vērā katras valsts īpatnības, kas saistītas ar apstākļiem, kādos vadošajiem vispārējā pakalpojuma sniedzējiem jādarbojas brīvas konkurences apstākļos, ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm brīvi lemt par šķērssubsidiju labāko pārraudzības veidu.
- (41) Pārejas periodā uz konkurenci pilnīgi atvērtu tirgu un lai šķērssubsidijas pasargātu no konkurences nelabvēlīgas ietekmes, ir lietderīgi atstāt spēkā prasību, kas paredz, ka dalībvalstis liek vispārējā pakalpojuma sniedzējiem turpināt nošķirtu un pārrēķinātu grāmatvedības uzskaiti, to pēc vajadzības pielāgojot.

Šai prasībai jāļauj valsts regulatīvajām iestādēm, konkurences iestādēm un Komisijai iegūt vajadzīgo informāciju, lai līdz reālas konkurences ieviešanai pieņemtu ar vispārējo pakalpojumu saistītus lēmumus un uzraudzītu godīgu tirgus nosacījumu ievērošanu. Valsts regulatīvo iestāžu sadarbībai, turpinot izstrādāt kritērijus un pamatnostādnes šajā jomā, būtu jāsekmē šo noteikumu saskaņota piemērošana.

Nošķirtai un pārskatāmai uzskaitēi būtu jāsniedz dalībvalstīm un to regulatīvajām iestādēm pietiekami detalizētu uzskaites informāciju, lai:

- pieņemtu lēmumus saistībā ar vispārējo pakalpojumu,
- to izmantotu kā līdzekli, nosakot to, vai vispārējā pakalpojuma saistības rada tīrās izmaksas un nododīgu finansiālu slogu vispārējā pakalpojuma sniedzējiem,
- nodrošinātu, ka vispārējam pakalpojumam piemērojamie tarifi atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem tarifu principiem,
- nodrošinātu atbilstību galamaksas principiem, kā izklāstīts šajā direktīvā, un
- uzraudzītu godīgus tirgus apstākļus, līdz ir nodrošināta reāla konkurence.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

(42) Saskaņā ar citās pakalpojumu nozarēs spēkā esošajiem noteikumiem un nolūkā pastiprināt patērētāju aizsardzību ir lietderīgi paplašināt sūdzību procedūru principu minimuma piemērošanas jomu, lai tā neaptvertu tikai vispārējā pakalpojuma sniedzējus. Lai palielinātu sūdzību izskatīšanas procedūru efektivitāti, ir lietderīgi veicināt ārpus tiesas strīdu izšķiršanas procedūru izmantošanu, kā izklāstīts Komisijas Ieteikumā 98/257/EK (1998. gada 30. marts) par principiem, kas piemērojami iestādēm, kuras ir atbildīgas par patērētāju strīdu izšķiršanu ārpus tiesas kārtībā⁽¹⁾, un Komisijas Ieteikumā 2001/310/EK (2001. gada 4. aprīlis) par principiem attiecībā uz ārpus tiesas struktūrām, kas iesaistītas patērētāju strīdu vienprātīgā atrisināšanā⁽²⁾. Patērētāju interešu aizsardzību sekmētu arī labāka operatoru savietojamība, ko nodrošinātu piekļuve atsevišķiem infrastruktūras un pakalpojumu elementiem, un valsts regulatīvo iestāžu un patērētāju aizsardzības iestāžu sadarbības prasība.

Lai aizsargātu lietotāju intereses pasta sūtījumu zādzības vai nozaudēšanas, vai sabojāšanas gadījumā, dalībvalstīm, ja tas ir pamatoti, būtu jāievieš atbildības un/vai kompensāciju sistēma.

(43) Direktīvā 97/67/EK paredzēts, ka noteiktus pasākumus pieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.

(44) Lēmums 1999/468/EK ir grozīts ar Lēmumu 2006/512/EK, ar kuru ievieša regulatīvo kontroles procedūru, lai pieņemtu vispārīgus pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus elementus pamataktā, kas pieņemts saskaņā ar Līguma 251. pantā minēto procedūru, *inter alia*, svītrojot dažus šādus elementus vai instrumentu papildinot ar nebūtiskiem elementiem.

(45) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus saistībā ar nākotnē paredzamo pakalpojumu kvalitātes standartu pielāgošanu tehnikas vai tirgus attīstībai, kā arī saskaņotajiem nosacījumiem, pēc kuriem neatkarīgas ārējas struktūras veic neatkarīgo darbības uzraudzību. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebū-

tiskus Direktīvas 97/67/EK elementus, *inter alia* to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, ir jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(46) Komitejai, kura saskaņā ar Direktīvu 97/67/EK palīdz Komisijai, būtu jāseko vispārējā pakalpojuma sniegšanas attīstībai dalībvalstīs.

(47) Valstu regulatīvajām iestādēm joprojām varētu būt izšķirīga loma, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kur vēl nav pabeigta pāreja uz brīvu konkurenci. Saskaņā ar regulatīvo un operatīvo funkciju nošķiršanas principu dalībvalstīm būtu jāgarantē savas valsts regulatīvo iestāžu neatkarība, tādējādi nodrošinot šo iestāžu lēmumu neitralitāti. Šī neatkarības prasība neskar dalībvalstu institucionālo autonomiju un konstitucionālās saistības, un neitralitātes principu attiecībā uz dalībvalstu noteikumiem, kas reglamentē īpašumu un īpašumtiesību sistēmu, kā to nosaka Līguma 295. pants. Valstu regulatīvo iestāžu rīcībā vajadzētu būt visiem tām uzticēto pienākumu izpildei vajadzīgajiem līdzekļiem, t. i., personālam, kompetencei un finanšu līdzekļiem.

(48) Regulatīvo funkciju īstenošanā nereti ir iesaistītas dažādas valsts iestādes, tādēļ ir lietderīgi ieviest pārredzamu pienākumu sadalījumu un prasīt, lai dažādas attiecīgās struktūras, kas atbildīgas par nozares regulējumu, konkurences noteikumu piemērošanu un patērētāju jautājumiem, sadarbojas nolūkā nodrošināt tām uzticēto pienākumu efektīvu izpildi.

(49) Ikvienai personai, kas ir kādas valsts regulatīvās iestādes lēmuma subjekts, vajadzētu būt tiesībām pārsūdzēt šo lēmumu no minētās iestādes neatkarīgā struktūrā. Šāda struktūra var būt arī tiesa. Pārsūdzības procedūras neskar dalībvalstu kompetences jomu sadalījumu valsts tiesu sistēmā un juridisko vai fizisko personu tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Kamēr minētās procedūras nav pabeigtas, ir jānodrošina valstu regulatīvo iestāžu lēmumu pagaidu spēkā esamība, lai garantētu tiesisko noteiktību un tirgus drošību.

⁽¹⁾ OV L 115, 17.4.1998., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 109, 19.4.2001., 56. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

- (50) Pildot Direktīvā 97/67/EK noteiktos pienākumus, valstu regulatīvajām iestādēm vajadzības gadījumā būtu jāsadarbības ar citu dalībvalstu regulatīvajām iestādēm un Komisiju. Tas sekmētu pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstību un palīdzētu visās dalībvalstīs nodrošināt direktīvā paredzēto noteikumu konsekventu piemērošanu, jo īpaši jomās, kur saistībā ar attiecīgo noteikumu piemērošanu valsts tiesību akti, ar ko īsteno Kopienas tiesības, dod valsts regulatīvajām iestādēm ievērojamu rīcības brīvību. Šī sadarbība varētu notikt, *inter alia*, komitejā, kas palīdz Komisijai saskaņā ar direktīvu, vai grupā, kurā ir Eiropas regulatori. Dalībvalstīm būtu jāņem vērā, kuras struktūras direktīvas nolūkā ir valsts regulatīvās iestādes.
- (51) Lai efektīvi pildītu uzticētos pienākumus, valsts regulatīvajām iestādēm ir jāsaņem informācija no tirgus dalībniekiem. Informācijas pieprasījumiem jābūt proporcionāliem, un tie nedrīkst nevajadzīgi apgrūtināt uzņēmumus. Šādas informācijas apkopošana var būt vajadzīga arī Komisijai, lai tā varētu pildīt pienākumus, ko paredz Kopienas tiesību akti. Informācijas saņēmējam ir jānodrošina konfidencialitāte saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.
- (52) Lai Eiropas Parlamentu un Padomi pastāvīgi informētu par pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstību, Komisijai būtu regulāri jāsniedz minētajām iestādēm ziņojumi par Direktīvas 97/67/EK piemērošanu.
- (53) Šī direktīva neskar darba tiesības, proti, jebkurus tiesību aktus vai līgumus paredzētus noteikumus, kuri attiecas uz nodarbinātības nosacījumiem, darba apstākļiem, tostarp veselības aizsardzību un drošību darbā, un darba devēju un darba ņēmēju savstarpējām attiecībām un kurus dalībvalstis piemēro atbilstīgi saviem tiesību aktiem, kas ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Tāpat šī direktīva neskar dalībvalstu sociālā nodrošinājuma tiesību aktus. Ja tas nepieciešams, dalībvalstis var atspoguļot darba apstākļus savās atļauju procedūrās, ievērojot pārredzamības un proporcionalitātes principus.
- (54) Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka tiktu izveidots pietiekams skaits piekļuves vietu, ņemot vērā lietotāju vajadzības lauku rajonos un maz apdzīvotos apvidos. Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka tiktu izveidotas piekļuves vietas pasta pakalpojumiem nepieciešamajā blīvumā, lai pildītu vispārējā pakalpojuma saistības.
- (55) Lai saglabātu sistēmu pasta nozares reglamentēšanai, Direktīvas 97/67/EK beigu termiņš būtu jāsvīturo. Turpina piemērot noteikumus, kurus šī direktīva negroza. Pakalpojumi, kurus dalībvalstis drīkst turpināt rezervēt īstenošanas laikposmā, ir norādīti Direktīvā 97/67/EK.
- (56) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, panākt Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus izveidi, nodrošināt visiem lietotājiem vienādu vispārējā pakalpojuma līmeni un noteikt saskaņotus pasta pakalpojumu regulējuma principus – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka apjoma un rezultātu dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (57) Tādēļ Direktīva 97/67/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (58) Šī direktīva ir saskaņota ar citiem Kopienas instrumentiem, kas reglamentē pakalpojumus. Rodoties kolīzijai starp kādu šīs direktīvas noteikumu un noteikumu kādā citā Kopienas instrumentā, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū⁽¹⁾, šīs direktīvas noteikums prevalēs un būs pilnībā piemērojams attiecībā uz pasta nozari.
- (59) Šī direktīva neskar to, kā piemēro Līguma noteikumus par konkurenci un pakalpojumu sniegšanas brīvību. Ciktāl mehānismi vispārējā pakalpojuma finansēšanai ir saistīti ar atbalstu, ko piešķirusi dalībvalsts vai kas jebkāda veidā piešķirts no valsts atbalsta līdzekļiem, kā noteikts Līguma 87. panta 1. punktā, šī direktīva neskar dalībvalstu pienākumu ievērot Līguma noteikumus par valsts atbalstu.

(1) OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

(60) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt šīs tabulas publiski pieejamas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīvu 97/67/EK groza šādi.

1) Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“1. pants

Ar šo direktīvu paredz kopējus noteikumus, kas attiecas uz:

— pasta pakalpojumu sniegšanas nosacījumiem,

— vispārējā pasta pakalpojuma sniegšanu Kopienā,

— vispārējā pakalpojuma finansēšanu saskaņā ar nosacījumiem, ka nodrošina šā pakalpojuma pastāvīgu sniegšanu,

— vispārējā pakalpojuma sniegšanas tarifu principiem un uzskaites caurskatāmību,

— vispārējā pakalpojuma kvalitātes standartu noteikšanu un tādas sistēmas izveidi, ar ko nodrošina atbilstību minētajiem standartiem,

— tehnisko standartu saskaņošanu,

— neatkarīgu valsts regulatīvo iestāžu izveidi.”

2) Direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. “Pasta pakalpojumi” ir pakalpojumi, kas saistīti ar pasta sūtījumu savākšanu, šķirošanu, pārvadāšanu un sadali.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a “Pasta pakalpojumu sniedzējs” ir uzņēmums, kas sniedz vienu vai vairākus pasta pakalpojumus.”;

c) 2. punktā vārdkoku “Valsts pasta iestāžu tīkls” aizstāj ar “Pasta iestāžu tīkls”;

d) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. “Piekluves vietas” ir fiziski objekti, tostarp publiskās pastkastes uz valsts automaģistrālēm vai pasta pakalpojumu sniedzēja(-u) telpās, kur sūtītāji var pasta sūtījumus nodot pasta iestāžu tīklā.”;

e) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. “Savākšana” ir pasta sūtījumu savākšana, ko veic pasta pakalpojumu sniedzējs.”;

f) 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. “Pasta sūtījums” ir adresēts sūtījums galīgajā formā, kādā pasta pakalpojumu sniedzējiem tas jānogādā. Papildus korespondencei šādi sūtījumi ir arī, piemēram, grāmatas, katalogi, laikraksti, periodiskie izdevumi un pasta pakas, kurās ir preces ar komercvērtību vai bez tās.”;

g) svītro 8. punktu;

h) svītro 12. punktu;

i) 13. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“13. “Vispārējā pakalpojuma sniedzējs” ir valsts vai privāts pasta pakalpojumu sniedzējs, kurš dalībvalstī sniedz vispārēju pasta pakalpojumu vai kādu tā daļu un kura identitāte ir paziņota Komisijai saskaņā ar 4. pantu.”;

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

j) 14. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“14. “Atļauja” ir jebkura atļauja, ar ko nosaka tiesības un pienākumus, kuri ir specifiski pasta nozarei, un kas ļauj uzņēmumiem sniegt pasta pakalpojumus un, attiecīgā gadījumā, izveidot un/vai ekspluatēt iestāžu tīklus šādu pakalpojumu sniegšanai, un kas var būt vispārēja atļauja vai individuāla licence saskaņā ar šādu definīciju:

— “vispārēja atļauja” – neatkarīgi no tā, vai to reglamentē ar noteiktas pakalpojumu grupas licenci vai ar vispārējiem tiesību aktiem un vai ar šādu reglamentāciju izvirza prasību par reģistrēšanas vai deklarēšanas procedūrām – ir atļauja, kas attiecīgajam uzņēmumam neuzliek pienākumu no attiecīgās valsts regulatīvās iestādes saņemt skaidru lēmumu pirms to tiesību izmantošanas, kuras izriet no atļaujas,

— “individuāla licence” ir atļauja, ko piešķirusi attiecīgās valsts regulatīvā iestāde un ar ko pasta pakalpojumu sniedzējam piešķir īpašas tiesības, vai ar ko uz šā uzņēmuma darbībām attiecina īpašus pienākumus, ar kuriem attiecīgos gadījumos papildina vispārējo atļauju, ja pasta pakalpojumu sniedzējs nevar izmantot attiecīgās tiesības, pirms tas ir saņēmis attiecīgās valsts regulatīvās iestādes lēmumu.”;

k) 17. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“17. “Lietotājs” ir jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas sūtītāja vai adresāta statusā gūst labumu no pasta pakalpojumu sniegšanas.”;

l) 19. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“19. “Pamatprasības” ir vispārīgi iemesli, kas nav ekonomiski iemesli un kas var rosināt kādu dalībvalsti piemērot nosacījumus pasta pakalpojumu sniegšanai. Šie iemesli ir korespondences noslēpums, tīkla drošība saistībā ar bīstamu preču pārvadāšanu, nodarbinātības noteikumu ievērošana, sociālā nodrošinājuma shēmas, kas noteiktas normatīvajos vai administratīvajos aktos un/vai koplīgumos, par kuriem valsts līmenī panākta vienošanās starp sociālajiem partneriem saskaņā

ar Kopienas un attiecīgās valsts tiesību aktiem, un – pamatotos gadījumos – datu aizsardzība, vides aizsardzība un reģionālā plānošana. Datu aizsardzība var ietvert personas datu aizsardzību, nosūtītās vai glabātās informācijas konfidencialitāti un privātās dzīves aizsardzību.”;

m) pievieno šādu punktu:

“20. “Vienas vienības tarifa pakalpojumi” ir pasta pakalpojumi, kuru tarifi par atsevišķiem pasta sūtījumiem ir noteikti vispārējā pakalpojuma sniedzēju vispārējos noteikumos.”

3) Direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“3. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka – ja vien nepastāv apstākļi vai ģeogrāfiski nosacījumi, ko atzīst par izņēmumu – vispārējais pakalpojums ir garantēts ne mazāk kā piecas darbadienas nedēļā un ka tas ietver vismaz:

— vienu savākšanu,

— vienu piegādi mājās vai telpās visām fiziskajām vai juridiskajām personām vai – atkāpjoties no tā un ievērojot nosacījumus, ko var piemērot valsts regulatīvā iestāde, – vienu piegādi attiecīgās iekārtās.”;

b) 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Valsts regulatīvās iestādes var vispārējā pakalpojuma sniegšanai svara ierobežojumu palielināt līdz jebkurai svaram, nepārsniedzot 20 kilogramus, un paredzēt īpašus noteikumus šādu paku piegādei mājās.

Neskarot kādas dalībvalsts noteikto svara ierobežojumu vispārējā pakalpojuma pasta pakām, dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā piegādā pasta pakas, kuras saņem no citām dalībvalstīm un kuru svars ir līdz 20 kilogramiem.”;

c) 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Attiecīgo pasta sūtījumu minimālie un maksimālie izmēri ir tie, kas paredzēti attiecīgajos noteikumos, kurus pieņēmusi Pasaules Pasta savienība.”

4) Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

1. Ikviens dalībvalsts nodrošina to, ka vispārējais pakalpojums ir garantēts, un informē Komisiju par pasākumiem, ko tā ir veikusi, lai izpildītu šo pienākumu. Šīs direktīvas 21. pantā minēto komiteju informē par pasākumiem, ko dalībvalstis noteikušas, lai nodrošinātu vispārējā pakalpojuma sniegšanu.

2. Dalībvalstis var norādīt vienu vai vairākus uzņēmumus kā vispārējā pakalpojuma sniedzējus, lai nodrošinātu pakalpojuma sniegšanu visā attiecīgās valsts teritorijā. Dalībvalstis var norādīt dažādus uzņēmumus, lai nodrošinātu dažādus vispārējā pakalpojuma elementus un/vai lai pakalpojumu sniegtu dažādās attiecīgās valsts teritorijas daļās. To darot, dalībvalstis saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem nosaka šo uzņēmumu pienākumus un tiesības un publisko šos pienākumus un tiesības. Jo īpaši dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka nosacījumi, ar kuriem ir uzticēta vispārējā pakalpojuma sniegšana, ir balstīti uz pārskatāmības, nediskriminācijas un proporcionalitātes principiem, tādējādi garantējot vispārējā pakalpojuma sniegšanas nepārtrauktību, ņemot vērā tās ievērojamo nozīmi sociālajā un teritoriālajā kohēzijā.

Dalībvalstis paziņo Komisijai savu norādīto vispārējā pakalpojuma sniedzēju identitāti. Vispārējā pakalpojuma sniedzēja norādīšana būtu periodiski jāpārskata un jāizvērtē, ņemot vērā šajā pantā izklāstītos nosacījumus un principus. Tomēr dalībvalstis nodrošina, ka šādas norādīšanas ilgums nodrošina pietiekamu laikposmu, lai gūtu atdevi no ieguldījumiem.”

5) Direktīvas 5. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Šā panta 1. punkts neliedz veikt pasākumus, ko dalībvalstis pieņem saskaņā ar prasībām, kas attiecas uz Līgumā, jo īpaši tā 30. un 46. pantā, atzītām sabiedrības

interesēm, saistībā ar, *inter alia*, sabiedrības morāli, valsts drošību, tostarp kriminālizmeklēšanu, un sabiedrisko kārtību.”

6) Direktīvas 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“6. pants

Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka vispārējā pakalpojuma sniedzējs(-i) lietotājiem un pasta pakalpojumu sniedzējiem regulāri sniedz pietiekami sīki izstrādātu un atjauninātu informāciju par konkrētiem piedāvātā vispārējā pakalpojuma elementiem, īpaši norādot uz šo pakalpojumu vispārīgajiem piekļuves nosacījumiem, kā arī uz cenām un kvalitātes standartu līmeni. Šo informāciju piemērotā veidā publisko.

Dalībvalstis informē Komisiju par to, kā dara pieejamu informāciju, kas jāpublisko saskaņā ar šā panta pirmo daļu.”

7) Direktīvas 3. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“Vispārējā pakalpojuma finansēšana”.

8) Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“7. pants

1. Dalībvalstis nepiešķir un nepatur spēkā ekskluzīvas vai īpašas tiesības ieviest vai sniegt pasta pakalpojumus. Vispārējā pakalpojuma nodrošināšanu dalībvalstis var finansēt atbilstīgi vienai vai vairākām 2., 3. un 4. punktā paredzētajām iespējām vai citiem līdzekļiem, kas ir saderīgi ar Līgumu.

2. Dalībvalstis var nodrošināt vispārējā pakalpojuma sniegšanu, izmantojot iepirkuma procedūras saskaņā ar spēkā esošajiem publiskā iepirkuma noteikumiem, tostarp – kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (*) – cenu aptauju vai sarunu procedūras, publicējot vai nepublicējot paziņojumu par līgumu.

3. Ja dalībvalsts konstatē, ka šajā direktīvā paredzētās vispārējā pakalpojuma saistības ir saistītas ar tīrajām izmaksām, kuras aprēķina, ņemot vērā I pielikumu, un ir negodīgs finansiālais slogs vispārējā pakalpojuma sniedzējam(-iem), tā var ieviest:

- a) mehānismu, lai no valsts līdzekļiem nodrošinātu kompensāciju attiecīgajam(-iem) uzņēmumam(-iem);
- b) mehānismu, lai vispārējā pakalpojuma saistību tīrās izmaksas sadalītu starp pakalpojumu sniedzējiem un/vai lietotājiem.

4. Ja tīrās izmaksas sadala saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis var izveidot kompensāciju fondu, kurus var finansēt no pakalpojumu sniedzēju un/vai lietotāju maksājumiem un kurus šim nolūkam pārvalda no labumguvēja vai labumguvējiem neatkarīga struktūra. Dalībvalstis var atļaut piešķiršanai saskaņā ar 9. panta 2. punktu pakalpojumu sniedzējiem piemērot nosacījumu, ka ir jāveic finansu iemaksa minētajā fondā vai jāpilda vispārējā pakalpojuma saistības. Šādi drīkst finansēt 3. pantā izklāstītās vispārējā pakalpojuma sniedzēja(-u) saistības attiecībā uz vispārējo pakalpojumu.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka, veidojot kompensācijas fondu un nosakot 3. un 4. punktā minēto iemaksu līmeni, tiek ievēroti pārredzamības, nediskriminācijas un proporcionalitātes principi. Saskaņā ar 3. un 4. punktu pieņemto lēmumu pamatā ir objektīvi un pārbaudāmi kritēriji, un šos lēmumus publisko.

(*) OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/97/EK (OV L 363, 20.12.2006., 107. lpp.).”

9) Direktīvas 4. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“Nosacījumi, ar ko reglamentē pasta pakalpojumu sniegšanu un piekļuvi iestāžu tīklam”.

10) Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9. pants

1. Attiecībā uz pakalpojumiem, kas nepieder pie vispārējā pakalpojuma, dalībvalstis var ieviest vispārīgus atļaujas,

ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu pamatprasību ievērošanu.

2. Attiecībā uz pakalpojumiem, kas pieder pie vispārējā pakalpojuma, dalībvalstis var ieviest atļauju procedūras, tostarp individuālas licences, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu pamatprasību ievērošanu un nodrošinātu vispārējā pakalpojuma sniegšanu.

Piešķirot atļaujas, var:

— piemērot vispārējā pakalpojuma sniegšanas saistības,

— ja nepieciešams un ja tas ir pamatoti, piemērot prasības attiecībā uz attiecīgo pakalpojumu kvalitāti, pieejamību un izpildi,

— attiecīgā gadījumā noteikt pienākumu veikt finansiālu iemaksu 7. pantā minētajos izmaksu sadales mehānismos, ja vispārējā pakalpojuma sniegšana rada tīrās izmaksas un ir negodīgs finansiāls slogs saskaņā ar 4. pantu norādītajam(-iem) vispārējo pakalpojumu sniedzējam(-iem),

— attiecīgos gadījumos noteikt pienākumu finansiāli piedalīties 22. pantā minētās valsts regulatīvās iestādes darbības izmaksu segšanā,

— attiecīgā gadījumā noteikt pienākumu ievērot attiecīgās valsts tiesību aktos noteiktos darba apstākļus.

Saistības un prasības, kas minētas pirmajā ievilkumā un 3. pantā, var piemērot vienīgi norādītajiem vispārējā pakalpojuma sniedzējiem.

Izņemot attiecībā uz uzņēmumiem, kas saskaņā ar 4. pantu ir norādīti kā vispārējā pakalpojuma sniedzēji, atļaujas nedrīkst:

— būt ierobežotas skaita ziņā,

- attiecībā uz vieniem un tiem pašiem vispārējā pakalpojuma elementiem vai attiecīgās valsts teritorijas daļām noteikt gan vispārējā pakalpojuma saistības, gan finansiālas iemaksas izmaksu sadales mehānismos,
- dublēt nosacījumus, ko uzņēmumiem piemēro saskaņā ar citiem attiecīgās valsts tiesību aktiem, kas nav saistīti ar nozari,
- piemērot tehniskus vai darbības nosacījumus, kas nav nepieciešami šajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildei.

3. Procedūras, saistības un prasības, kas minētas 1. un 2. punktā, ir pārredzamas, pieejamas, nediskriminējošas, proporcionālas, precīzas un skaidras, iepriekš publiskas un pamatotas ar objektīviem kritērijiem. Dalībvalstis nodrošina to, ka pretendents dara zināmus atļaujas atteikuma vai pilnīgas vai daļējas atsaukšanas iemeslus, un nosaka pārsūdzēšanas procedūru.”

11) Direktīvas 10. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Eiropas Parlaments un Padome pēc Komisijas priekšlikuma, pamatojoties uz Līguma 47. panta 2. punktu, 55. un 95. pantu, pieņem vajadzīgos pasākumus, lai saskaņotu 9. pantā minētās procedūras, ar ko reglamentē pasta pakalpojumu komerciālu sniegšanu sabiedrībai.”

12) Direktīvas 11. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“11. pants

Eiropas Parlaments un Padome pēc Komisijas priekšlikuma, pamatojoties uz Līguma 47. panta 2. punktu, 55. un 95. pantu, pieņem vajadzīgos saskaņošanas pasākumus, lai lietotājiem un pasta pakalpojumu sniedzējiem nodrošinātu piekļuvi pasta iestāžu tīklam ar pārredzamiem un nediskriminējošiem nosacījumiem.”

13) Iekļauj šādu pantu:

“11.a pants

Ja tas vajadzīgs, lai aizsargāt lietotāju intereses un/vai veicinātu reālu konkurenci, kā arī ņemot vērā attiecīgās valsts apstākļus un tiesību aktus, dalībvalstis nodrošina pārskatāmus, nediskriminējošus piekļuves nosacījumus tādiem pasta infrastruktūras elementiem vai pakalpojumiem, kas pieder pie vispārējā pakalpojuma, kā pasta indeksu sistēma, adrešu datubāze, pasta iestāžu pastkastes, piegāžu pastkastes, informācija par adreses maiņu, pāradresēšanas pakalpojums un atpakaļnosūtīšanas pakalpojums. Šis noteikums neskar dalībvalstu tiesības pieņemt pasākumus, lai nodrošinātu piekļuvi pasta iestāžu tīklam, ievērojot pārredzamus, proporcionālus un nediskriminējošus nosacījumus.”

14) Direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“12. pants

Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka visiem pakalpojumiem, kuri ir daļa no vispārējā pakalpojuma, tarifi atbilst šādiem principiem:

- cenas ir pieņemamas un tādas, lai visiem lietotājiem neatkarīgi no ģeogrāfiskās atrašanās vietas, kā arī ņemot vērā attiecīgās valsts īpašos apstākļus, būtu piekļuve sniegtajiem pakalpojumiem. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest bezmaksas pasta pakalpojumus neredzīgām vai daļēji neredzīgām personām,
- cenas ir saskaņotas ar izmaksām, un tās stimulē efektīvu vispārējā pakalpojuma sniegšanu. Ja to prasa sabiedrības intereses, dalībvalstis var izlemt, ka vienas vienības tarifa sūtījumiem un citiem sūtījumiem visā attiecīgās valsts teritorijā un/vai uz citu dalībvalstu teritoriju piemēro vienotu tarifu,

- vienota tarifa piemērošana neizslēdz vispārējā pakalpojuma sniedzēju tiesības slēgt ar lietotājiem individuālas vienošanās par cenām,

- tarifi ir pārredzami un nediskriminējoši,

— ja vispārējā pakalpojuma sniedzēji piemēro īpašus tarifus, piemēram, par pakalpojumiem, ko sniedz uzņēmumiem, vairumnosūtītājiem vai dažādu lietotāju pasta sūtījumu apkopotājiem, tad tie attiecībā gan uz tarifiem, gan attiecīgajiem nosacījumiem piemēro pārredzamības un nediskriminācijas principu. Tarifus ar attiecīgajiem nosacījumiem vienādi piemēro gan dažādu trešo personu, gan trešo personu un to vispārējā pakalpojuma sniedzēju attiecībās, kas sniedz līdzvērtīgus pakalpojumus. Visi šie tarifi ir pieejami arī citiem lietotājiem, jo īpaši individuālajiem lietotājiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas nosūta pastu ar līdzīgiem nosacījumiem.”

15) Direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vispārējā pakalpojuma sniedzēji veic uzskaiti saskaņā ar šo pantu.

2. Vispārējā pakalpojuma sniedzēji savās iekšējās uzskaites sistēmās uztur atsevišķus kontus, lai skaidri nošķirtu pakalpojumus un produktus, kas ir daļa no vispārējā pakalpojuma, un tos, kas nav. Šādu uzskaites nošķiršanu izmanto kā izejas datus, dalībvalstīm aprēķinot vispārējā pakalpojuma tīrās izmaksas. Šādas iekšējās uzskaites sistēmas darbojas, pamatojoties uz konsekventi piemērotiem un objektīvi pamatojamiem izmaksu uzskaites principiem.

3. Neskarot 4. punktu, 2. punktā minētajās uzskaites sistēmās izmaksas iedala šādi:

a) izmaksas, ko var tieši attiecināt uz noteiktu pakalpojumu vai produktu, tā arī attiecina;

b) kopējās izmaksas, proti, izmaksas, ko nevar tieši attiecināt uz noteiktu pakalpojumu vai produktu, iedala šādi:

i) ja iespējams, kopējās izmaksas iedala, pamatojoties uz pašu izmaksu izcelsmes tiešu analīzi;

ii) ja tieša analīze nav iespējama, kopējo izmaksu kategorijas iedala, pamatojoties uz netiešu saistību ar citu izmaksu kategoriju vai izmaksu kategoriju grupu, uz kurām ir iespējams tiešs attiecinājums vai iedalījums; netiešās saistības pamatā ir salīdzināmas izmaksu struktūras;

iii) ja izmaksas nevar iedalīt ne ar tiešiem, ne netiešiem pasākumiem, izmaksu kategoriju iedala, pamatojoties uz vispārēju sadalījumu, ko aprēķina pēc attiecības starp visiem izdevumiem, kas tieši vai netieši attiecināti vai iedalīti, no vienas puses, uz katru vispārējo pakalpojumu un, no otras puses, uz pārējiem pakalpojumiem;

iv) kopējās izmaksas, kas ir vajadzīgas gan vispārējā pakalpojuma, gan citu pakalpojumu sniegšanai, iedala atbilstīgi; tie paši izmaksu faktori ir jāpiemēro gan attiecībā uz vispārējo pakalpojumu, gan citiem pakalpojumiem.”;

b) 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8. Ja kāda dalībvalsts nav izmantojusi vispārējā pakalpojuma sniegšanas finansēšanas mehānismu, kā atļauts saskaņā ar 7. pantu, un ja attiecīgās valsts regulatīvā iestāde ir pārliecinājusies, ka neviens no attiecīgās dalībvalsts norādītajiem vispārējā pakalpojuma sniedzējiem nesaņem netiešu vai citādu valsts palīdzību un ka tirgū pilnībā darbojas konkurence, attiecīgā valsts regulatīvā iestāde var izlemt nepiemērot šā panta prasības.”;

c) pievieno šādus punktus:

“9. Šo pantu tomēr var piemērot vispārējā pakalpojuma sniedzējam, kas norādīts līdz pilnīgas tirgus atvēršanas galīgajam termiņam, ja vien nav norādīti citi vispārējā pakalpojuma sniedzēji. Valsts regulatīvā iestāde par šādu lēmumu iepriekš informē Komisiju.

10. Dalībvalstis var prasīt, lai pakalpojumu sniedzēji, kuriem ir jāveic iemaksas kompensāciju fondā, ievieš attiecīgu uzskaites nošķiršanu, lai nodrošinātu fonda darbību.”

16) Direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) trešās daļas otro ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

“— Eiropas Parlaments un Padome pārrobežu pakalpojumiem Kopienā (sk. II pielikumu). Turpmāku šo standartu pielāgošanu tehnikas attīstībai vai tirgus pārmaiņām veic saskaņā ar 21. pantā 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

b) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Rezultātu neatkarīgu pārraudzību vismaz reizi gadā veic ārējas struktūras, kurām nav nekādas saistības ar vispārējā pakalpojuma sniedzējiem, saskaņā ar standarta nosacījumiem, ko paredz saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, un par to sagatavo ziņojumus, ko publisko vismaz reizi gadā.”

17) Direktīvas 18. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Saskaņā ar 16. pantu kvalitātes standarti pārrobežu pakalpojumiem Kopienā ir noteikti II pielikumā.

2. Ja to prasa izņēmuma situācijas saistībā ar infrastruktūru vai ģeogrāfiju, valstu regulatīvās iestādes var noteikt atbrīvojumus no II pielikumā paredzētajiem kvalitātes standartiem. Ja valstu regulatīvās iestādes šādi nosaka atbrīvojumus, tad tās tūlīt attiecīgi informē Komisiju. Komisija informācijas nolūkā iesniedz 21. pantā minētajai komitejai gada ziņojumu par iepriekšējos 12 mēnešos saņemto informāciju.”

18) Direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“19. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visi pasta pakalpojumu sniedzēji nodrošina pārredzamas, vienkāršas un nesadārdzinātas procedūras pasta pakalpojumu lietotāju sūdzību izskatīšanai, jo īpaši gadījumos, kas saistīti ar zudumu, zādzību, bojājumu vai neatbilstību pakalpojumu kvalitātes standartiem (tostarp procedūras atbildības noteikšanai, ja ir iesaistīts vairāk nekā viens operators), neskarot attiecīgos starptautiskos un attiecīgo valstu noteikumus par kompensāciju shēmām.

Dalībvalstis pieņem pasākumus, lai nodrošinātu, ka pirmajā daļā minētās procedūras ļauj taisnīgi un ātri izšķirt strīdus, vajadzības gadījumā nodrošinot atlīdzināšanas un/vai kompensācijas sistēmu.

Tāpat dalībvalstis atbalsta neatkarīgas ārpustiesas strīdu izšķiršanas shēmas izstrādi strīdu izšķiršanai starp pasta pakalpojumu sniedzējiem un lietotājiem.

2. Neskarot citas attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktos paredzētās pārsūdzības iespējas vai tiesiskās aizsardzības līdzekļus, dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad lietotāju sūdzības uzņēmumiem, kas sniedz pasta pakalpojumus, kas pieder pie vispārējā pakalpojuma, nav izšķirtas apmierinoši, lietotāji individuāli vai, ja attiecīgās valsts tiesību akti to atļauj, kopīgi ar organizācijām, kuras pārstāv lietotāju un/vai patērētāju intereses, var attiecīgo lietu nodot valsts kompetentajām iestādēm.

Saskaņā ar 16. pantu dalībvalstis nodrošina, ka vispārējā pakalpojuma sniedzēji un atbilstīgos gadījumos uzņēmumi, kas sniedz pakalpojumus, kuri pieder pie vispārējā pakalpojuma, kopā ar gada ziņojumu par to rezultātu pārraudzību publisko informāciju par sūdzību skaitu un to izskatīšanas veidu.”

19) Direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“21. pants

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”

20) Direktīvas 22. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“22. pants

1. Katra dalībvalsts norāda vienu vai vairākas pasta nozares valsts regulatīvās iestādes, kas ir juridiski nošķirtas un funkcionāli neatkarīgas no pasta operatoriem. Dalībvalstis, kas saglabā pasta pakalpojumu sniedzējus savā īpašumā vai kontrolē, nodrošina regulatīvo funkciju efektīvu nošķiršanu no darbībām, kas ir saistītas ar īpašumtiesībām vai kontroli.

Dalībvalstis informē Komisiju par valsts regulatīvajām iestādēm, ko tās ir norādījušas no šīs direktīvas izrietošo uzdevumu veikšanai. Dalībvalstis viegli pieejamā veidā publisko valsts regulatīvo iestāžu pienākumus, jo īpaši ja šie pienākumi ir uzticēti vairāk nekā vienai struktūrai. Attiecīgos gadījumos saistībā ar kopējas ieinteresētības jautājumiem dalībvalstis nodrošina šo iestāžu apspriedes un sadarbību ar valsts iestādēm, kam ir uzticēta konkurences tiesību aktu un patērētāju tiesību aizsardzības aktu īstenošana.

2. Valsts regulatīvo iestāžu īpašs pienākums ir nodrošināt no šīs direktīvas izrietošo pienākumu izpildi, jo īpaši nosakot pārraudzības un reglamentējošas procedūras, lai nodrošinātu vispārējā pakalpojuma sniegšanu. Tām var uztot arī nodrošināt atbilstību konkurences noteikumiem pasta nozarē.

Lai sekmētu šīs direktīvas piemērošanu attiecīgās esošajās struktūrās, valstu regulatīvās iestādes cieši sadarbojas un sniedz savstarpēju palīdzību.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts līmenī pastāv efektīvi mehānismi, atbilstīgi kuriem ikvienam lietotājam vai pasta pakalpojumu sniedzējam, kuru skar valsts regulatīvās iestādes lēmums, ir tiesības pārsūdzēt šo lēmumu no iesauktajām pusēm neatkarīgā pārsūdzības struktūrā. Kamēr tiek izskatīta šāda pārsūdzība, valsts regulatīvās iestādes lēmums paliek spēkā, ja vien pārsūdzības struktūra neizlemj citādi.”

21) Iekļauj šādu nodaļu:

“9.a NODAĻA

Informācijas sniegšana

22.a pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pasta pakalpojumu sniedzēji sniedz visu informāciju, jo īpaši valsts regulatīvajām iestādēm, tostarp finanšu informāciju un informāciju par vispārējā pakalpojuma sniegšanu, galvenokārt šādiem nolūkiem:

a) lai valsts regulatīvās iestādes varētu nodrošināt atbilstību šai direktīvai vai saskaņā ar šo direktīvu pieņemtiem lēmumiem;

b) skaidri noteiktiem statistikas mērķiem.

2. Pasta pakalpojumu sniedzēji sniedz šādu informāciju pēc pieprasījuma un – vajadzības gadījumā – konfidenciali, nekavējoties, noteiktajā termiņā un tik sīkā izklāstā, kā to prasa valsts regulatīvā iestāde. Valsts regulatīvās iestādes pieprasītā informācija ir proporcionāla šīs iestādes veicamiem pienākumiem. Valsts regulatīvā iestāde pienācīgi pamato savus informācijas pieprasījumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu regulatīvās iestādes pēc pieprasījuma sniedz Komisijai attiecīgu un nepieciešamu informāciju, lai tā varētu veikt savus uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu.

4. Ja valsts regulatīvā iestāde informāciju uzskata par konfidencialu saskaņā ar Kopienas un attiecīgās valsts uzņēmējdarbības konfidencialitātes noteikumiem, Komisija un attiecīgās valsts regulatīvās iestādes ievēro šo konfidencialitāti.”

22) Direktīvas 23. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“23. pants

Katru ceturto gadu un pirmoreiz vēlākais 2013. gada 31. decembrī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, iekļaujot atbilstīgu informāciju par nozares attīstību, jo īpaši ekonomiskajām, sociālajām, nodarbinātības tendencēm un tehniskajiem aspektiem, kā arī par pakalpojumu kvalitāti. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei.”

23) Iekļauj šādu pantu:

"23.a pants

Komisija sniedz palīdzību dalībvalstīm attiecībā uz šīs direktīvas īstenošanu, tostarp attiecībā uz vispārējā pakalpojuma tīro izmaksu aprēķināšanu."

24) Svīturo 24., 25., 26. un 27. pantu.

25) Šādu tekstu iekļauj kā I pielikumu:

"I PIELIKUMS

Norādījumi par vispārējā pakalpojuma tīro izmaksu aprēķināšanu, ja tādas būtu

A daļa. Vispārējā pakalpojuma saistību definīcija

Vispārējā pakalpojuma saistības attiecas uz 3. pantā minētajām saistībām, ko dalībvalsts uzliek pasta pakalpojumu sniedzējam un kas attiecas uz tīkla un pakalpojuma nodrošināšanu kādā īpašā ģeogrāfiskā apgabalā, tostarp, ja vajadzīgs, vienotām cenām šā pakalpojuma nodrošināšanai attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā, vai noteiktu bezmaksas pasta pakalpojumu sniegšanu neredzīgām vai daļēji neredzīgām personām.

Šīs saistības, cita starpā, var ietvert:

- lielāku sūtījumu piegādes dienu skaitu, nekā paredzēts šajā direktīvā,
- pakalpojumu piekļuves vietu pieejamību, lai pildītu vispārējā pakalpojuma saistības,
- vispārējā pakalpojuma tarifu pieejamību,
- vienotas cenas par vispārējo pakalpojumu,
- noteiktu bezmaksas pakalpojumu sniegšanu neredzīgām vai daļēji neredzīgām personām.

B daļa. Tīro izmaksu aprēķināšana

Valsts regulatīvajām iestādēm jāizskata visi līdzekļi, lai nodrošinātu atbilstošus stimulus pasta pakalpojumu sniedzējiem (norādītiem vai nenorādītiem) rentabli izpildīt vispārējā pakalpojuma saistības.

Vispārējā pakalpojuma saistību tīrās izmaksas ir jebkuras izmaksas, kas ir saistītas ar vispārējā pakalpojuma sniegšanu un vajadzīgas tai. Vispārējā pakalpojuma tīrās izmaksas ir jāaprēķina kā starpība starp norādītā vispārējā pakalpojuma sniedzēja, kam ir vispārējā pakalpojuma saistības, tīrajām izmaksām un tā paša pasta pakalpojumu sniedzēja tīrajām izmaksām bez vispārējā pakalpojuma saistībām.

Aprēķinā ņem vērā visus pārējos attiecīgos elementus, tostarp nemateriālos un tirgus ieguvumus, kas rodas pasta pakalpojumu sniedzējam, kurš norādīts vispārējā pakalpojuma sniegšanai, tiesības uz saprātīgu peļņu un rentabilitātes stimulus.

Pienācīga uzmanība ir jāpievērš to izmaksu pareizai izvērtēšanai, no kurām ikviens norādītais vispārējā pakalpojuma sniedzējs vēlētos izvairīties, ja tam nebūtu vispārējā pakalpojuma saistību. Tīro izmaksu aprēķināšanā būtu jāizvērtē vispārējā pakalpojuma sniedzēja ieguvumi, tostarp nemateriālie ieguvumi.

Aprēķinu pamatā ir izmaksas, kas attiecināmas uz:

- i) konkrēto pakalpojumu elementiem, ko var nodrošināt vienīgi ar zaudējumiem vai ar tādiem izmaksu nosacījumiem, kas neatbilst parastiem komerciāliem standartiem. Šī kategorija var ietvert tādus pakalpojumu elementus, kā A daļā definētie pakalpojumi;
- ii) īpašiem lietotājiem vai lietotāju grupām, ko, ņemot vērā konkrētā pakalpojuma nodrošināšanas izmaksas, radītos ieņēmumus un jebkādas dalībvalsts noteiktās vienotās cenas, var apkalpot vienīgi ar zaudējumiem vai ar tādiem izmaksu nosacījumiem, kuri neatbilst parastiem komerciāliem standartiem.

Šī kategorija ietver lietotājus vai lietotāju grupas, ko neapkalpotu komerciāls operators, kam nav vispārējā pakalpojuma sniegšanas saistību.

Vispārējā pakalpojuma saistību īpašu aspektu tīro izmaksu aprēķināšana jāveic atsevišķi un tā, lai izvairītos no jebkuru tiešu vai netiešu ieguvumu un izmaksu divkāršas uzskaitīšanas. Vispārējā pakalpojuma saistību kopējās tīrās izmaksas jebkuram norādītam vispārējā pakalpojuma sniedzējam jāaprēķina kā to tīro izmaksu summa, kuras rodas no īpašiem vispārējā pakalpojuma saistību komponentiem, ņemot vērā visus nemateriālos ieguvumus. Tīro izmaksu pārbaudīšana ir valsts regulatīvās iestādes pienākums. Vispārējā pakalpojuma sniedzējs(-i) sadarbojas ar valsts regulatīvo iestādi, lai tā varētu pārbaudīt tīrās izmaksas.

C daļa. Jebkādu vispārējā pakalpojuma saistību tīro izmaksu atgūšana

Jebkādu vispārējā pakalpojuma saistību tīro izmaksu atgūšanai vai finansēšanai norādītie vispārējā pakalpojuma sniedzēji var prasīt kompensāciju par pakalpojumiem, ko tie nodrošina saskaņā ar nekomerciāliem nosacījumiem. Tā kā šāda kompensēšana ir saistīta ar finansiāliem pārskaitījumiem, dalībvalstīm jānodrošina, ka tie tiek veikti objektīvi, pārredzami, nediskriminējoši un proporcionāli. Tādējādi šie pārskaitījumi radītu pēc iespējas mazāku konkurences un lietotāju pieprasījuma izkropļojumu.

Sadales mehānismā, kura pamatā ir 7. panta 4. punktā minētais fonds, būtu jāizmanto pārredzama un neitrāla sistēma iemaksu iekasēšanai, izvairoties no divkāršas iemaksu uzlikšanas, kas ietekmē gan uzņēmumu ieguldījumus, gan peļņu.

Neatkarīgajai struktūrai, kas pārvalda fondu, ir jābūt atbildīgai par iemaksu iekasēšanu no uzņēmumiem, kas dalībvalstī ir novērtēti kā tādi, kam jāpiedalās vispārējā pakalpojuma saistību tīro izmaksu segšanā, un jāpārtrauga attiecīgo summu pārskaitīšana uzņēmumiem, kas tiesīgi saņemt maksājumus no fonda.”

26) Pielikums kļūst par II pielikumu.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2010. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savus normatīvos un administratīvos aktus, kas attiecas uz šīs direktīvas piemērošanu.

3. pants

1. Atkāpjoties no 2. panta, turpmāk norādītās dalībvalstis var atlikt šīs direktīvas īstenošanu līdz 2012. gada 31. decembrim, lai turpinātu pakalpojumu rezervēšanu vispārējā pakalpojuma sniedzējiem:

- Čehijas Republika,
- Grieķija,
- Kipra,
- Latvija,
- Lietuva,
- Luksemburga,
- Ungārija,
- Malta,
- Polija,
- Rumānija,
- Slovākija.

Šis dalībvalstis var nolemt īstenot šo direktīvu arī agrāk.

2. Attiecīgās dalībvalstis līdz 2008. gada 27. augustam informē Komisiju par nodomu izmantot 1. punktā noteikto iespēju atlikt īstenošanu.

3. Dalībvalstis, kuras līdz 2012. gada 31. decembrim atceļ sev rezervētos pakalpojumus, var no 2011. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim atteikties piešķirt Direktīvas 97/67/EK 9. panta 2. punktā minēto atļauju pakalpojumiem, kas ir atceltajā rezervēto pakalpojumu jomā, tiem pasta operatoriem, kuri sniedz pakalpojumus, kas pieder pie vispārējā pakalpojuma, kā arī uzņēmēj sabiedrībām, kuras šie pasta operatori kontrolē un kurām citā valstī ir dotas tiesības sniegt rezervētus pakalpojumus.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2008. gada 20. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. LENARČIČ